

ремъ стиха, въ който Христосъ е казалъ: „Блажени чиститѣ по сърце, защото тѣ ще видятъ Бога.“ Вие сте чели блаженствата, и много пѣти още ще ги четете, но тѣ ще останатъ за васъ изречения само дотогава, докато дойдете до едно вътрешно разбиране. Както и да обяснявате на човѣка нѣщо, той нѣма да го разбере, докато не го опита. Какъ ще обясните на човѣка, какво е сладчината и какво горчивината, ако той не ги е опиталъ? Какъ ще обясните на хората стиха „Чиститѣ по сърце ще видятъ Бога“, ако тѣ не сж го опитали? Както и да имъ обяснявате, тѣ не могатъ да разбератъ този стихъ, ако сами не видятъ Бога. Само като Го видятъ, тогава ще разбератъ смисъла на този стихъ. И онзи, който говори върху този стихъ, трѣбва да има сжщата опитностъ. Когато единъ художникъ живѣе срѣдъ природата и рисува нейнитѣ кѣтове, тѣзи картини иматъ едно значение; когато единъ художникъ живѣе далечъ отъ природата и я рисува по въображение, неговитѣ картини иматъ съвсемъ друго значение. Това сж две различни нѣща.

Често хората искатъ да си представятъ, какво нѣщо е добриятъ човѣкъ. Каква идея ще иматъ тѣ за добрия човѣкъ? Споредъ мене, три нѣща отличаватъ човѣка отъ другитѣ живи сжщества: главата, рѣцетѣ и краката. Това сж външнитѣ чѣрти на видимия човѣкъ. Що се отнася до останалитѣ чѣрти на човѣка, тѣ сж второстепенни. Значи, главата е сжщината на човѣка. Важна частъ отъ нея е лицето, съ своитѣ удове по него. Лицето пѣкъ е свързано съ мозъка. Колкото по-добре е разработенъ мозъка, толкова и лицето на човѣка е по-красиво, по-изразително. Краката на човѣка сж изразъ на доброто. Значи, доброто, добродетельта въ човѣка е създала краката. Когато змията за пръвъ пѣтъ е